

haft en forlert, en uretfærdig Stattebasis paa Landet, er det ikke urimeligt, at Landboerne nu faa nogen Løttelse. Men det vilde være urimeligt, hvis Følgen af den Omlægning, der foreslaas, blev, at en større eller mindre Del af Hartkornsejerne ikke alene fik en Løttelse i deres Hartkornsskat til Kommunen, men tillige til Trods for, at de ere velhavende, ikke kom til at svare en Formue- og Indtægtskat, der stod i Forhold til den Skatnedsættelse, de fik ved Afskrivningen af Hartkornskatterne, og der er i saa Henseende næppe Tvivl om, at der er adskillige af vore store Fordegodsbesiddere, Godsejere, Proprietærer og andre Landejendomsbesiddere, som paa Grund af den stærke Afskrivning paa Hartkornsskatten og paa Grund af, at der til den foreslaede Formue- og Indtægtskat ikke er knyttet nogen stigende Skala, ligesom ville høste en Gevinst og faa en betydelig Nedsættelse af deres nuværende Skatter ved de foreliggende Lovforslag. Det tror jeg dog, at man fra de fleste Sider vil være enig om, er et Resultat, som ikke svarer til Hensigten med en demokratisk Skattereform. Jeg mener derfor, at da man kan sige sig selv, at der vil kunne foregaa en saadan Omlægning af Skatterne, at de rigeste af vore Fordegodsbesiddere faa en direkte Løttelse, saa er Formaalet ikke naaet, og saa bør man forandre Lovforslagene saaledes, at dette ikke bliver Tilfældet — og det vil netop kunne ske ved Benyttelsen af en stigende Skala.

Alf de Talere, der have haft Ordet, have jo Ordførerne saavel for Reformpartiet som for de moderate udtalt deres Tilslutning til Lovforslagene, og fra Højres Side har jo det ærede Medlem for Fredensborg (S. Hage) ogsaa været tilfreds, medens det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) havde mange og stærke Indvendinger at gøre mod dette Lovforslag. — Han var først i al Almindelighed imod Princippet og udtalte sig meget stærkt imod at ramme Indtægten. Han mente, at det var et galt Princip og henviste i saa Henseende til forskellige Udtalelser og Lovgivninger. Kort sagt, han argumenterede meget stærkt derimod og brugte meget stærke Ord for at udtale sin Afsty for dette Lovforslag, endog saa stærke, at han sagde, at det smagte af tykt Militærdisciplin og af Politistokken. Han ivrede særlig stærkt imod Lovforslaget, fordi det vilde ramme Kjøbenhavn, ikke Kommunen Kjøbenhavn, men de kjøbenhavnske Beboere, og jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem appellerede til andre Repræsentanter for de kjøbenhavnske Interesser, for at de skulde støtte hans Bestræbelser for at værne

Kjøbenhavn imod den Uretfærdighed, han saa i Lovforslaget. Det er ganske naturligt, at jeg maatte mærke mig disse Ord, da jeg ogsaa repræsenterer en kjøbenhavnsk Valgkreds og derfor selvfølgelig ogsaa har at varetage de kjøbenhavnske Interesser og sørge for, at Kjøbenhavn som Helhed ikke kommer til at lide uretfærdigt under en ny Bestatningslov eller under andre Forhold. Det er første Gang, medens jeg sidder her i Rigsdagen — det er for øvrigt ikke saa meget lang Tid — men det er ogsaa første Gang i den Tid, jeg har fulgt med i det politiske Liv, at jeg har hørt det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) argumentere saa stærkt mod Bojetiggeri, tykt Militærdisciplin, Politistokken o. s. v. Det kan jo ikke nægtes, at vi have faaet mange Ting importeret fra Tyskland. Denne Gang er det, vi have faaet, nu ikke saa galt; men for saa Nar siden var det saa, at vi hvert Øjeblik fik en Aflægger fra Tyskland, der var af en anden Karakter. Vi fik Gendarmene, det er en Institution, man kender godt i Tyskland. Vi fik Riffel-, Presse- og Straffeprovisjoret, det var Afleggere af tykt-preussisk Lovgivning, smaa Afdelinger af den tykke Undtagelseslov; men saa vidt jeg ved, fandt det ærede Medlem den Gang aldrig Anledning til at tale mod disse Regeringsforanstaltninger. Jeg tror endogsaa, at det ærede Medlem meget indtrængende og ihærdigt og med ligesaa stor Beltaalighed som den, hvormed han nu angriber Regeringen, den Gang forsvarede den Regering, der da hentede sine Forbilleder fra Tyskland. Der er ogsaa den Forskel paa nu og da, at det, som Regeringen da bragte i Anvendelse, ikke blev forhandlet her i Rigsdagen, og at Virkningerne af Regeringens Handlinger den Gang ikke kom til at gaa ud over den Klasse Mennesker i samme Grad, som det foreliggende Forslag kommer til at gaa ud over dem. Paa samme Maade gaar det, naar jeg tænker paa, hvorledes det ærede Medlem stillede sig, da der for saa Dage siden var Lejlighed til at prøve hans Kærlighed til Københavnerne. Der var den samme Lejlighed for mange Nar siden, jeg sigter nemlig til Spørgsmaalet om Tilskudet til det kjøbenhavnske Skolevæsen. For en Del Nar siden var det ærede Medlems Københavnerkærlighed ikke større, end at han stemte mod et saadant Tilskud til Kjøbenhavns Skolevæsen, og denne Omstændighed har beredt Kjøbenhavns Kommune og derigennem ogsaa dens Borgere et Tab paa adskillige Millioner. Og selv forleden Dag var det ærede Medlem ikke kommet videre i sin Københavnerkærlighed,